

Jeg kender som sagt adskillige, der har gjort det, og de livsmønstre, jeg ser dér, er ikke ideelle, men det er der så meget andet, der ikke er, som vi ikke af den grund synes, der er noget galt med.

Jeg synes, vi skal fastholde, at vi kan have mellem menneskelige meninger om dem, men jeg vil sådan set være meget ked af, at det kommer til at fremstå heroppefra, som om de har opført sig forkert, når de netop har gjort sig umage for at opføre sig godt, altså ud fra vores overordnede norm om også at have en far. Jeg synes egentlig, det er meget godt, når der er en far, og det er der jo tit, eller det er der sådan set altid, og hvis der ikke er det, er det moderens ansvar, at hun har skjult for barnet, hvem der er faderen, ikke at der er en far, for det kan man ikke skjule.

Mange af de lesbiske ønsker i hvert tilfælde at inddrage faderen, og jeg ved også, at det er en trend blandt dem.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Jeg synes da bestemt, at det, fru Margrethe Auken er fremme med her, er værd at drøfte. Det, der er afgørende for mig, er, at det barn, der bliver sat i verden, som jeg bliver bedt om som lovgiver at være med til at give nogle regler for, får en far og en mor; i nogle tilfælde er det så en social far.

Vi har vedtaget, at der er anonymitet for donorer, så som reglerne er i dag, er det ikke muligt at få fat i det genetiske ophav på fædrenes side.

Men lad os se på det. Det, der altså er afgørende, er, at der er en mand og en kvinde, der vil tage det fulde ansvar for det barn, de i fællesskab sætter i verden. Det er lægerne i det offentlige sundhedssystem forpligtet til at undersøge.

Hvis andre vil efterleve det, lever de jo op til normerne, så er der ikke så stort et problem i det, og så kunne de jo gå hen og få en læge til at hjælpe sig, var jeg lige ved at sige.

Anna-Marie Hansen (S):

Det virker højst besynderligt, at nogle folketingsmedlemmer nu har fremsat et lovforslag om ophævelse af § 3 i den lov om kunstig befrugtning, der blev vedtaget sidst i maj 1997, altså mindre end 8 måneder efter, at et flertal her i Folketinget vedtog, at barnet i forbindelse

med kunstig befrugtning sikres retten til en mor og far ved livets start.

Forslagsstillerne argumenterer med, at lovens krav om, at parforholdet består mellem en mand og en kvinde, skulle have medført diskriminering over for en gruppe mennesker. Ligeledes argumenterer forslagsstillerne med, at børn trives fortrinligt i familier, hvor forældrene er homoseksuelle.

Det vil jeg overhovedet ikke benægte, ligesom jeg heller ikke sætter spørgsmålstegn ved, at mange børn har en fortrinlig opvækst hos enlige.

Men det er for mig at se slet ikke det, loven om kunstig befrugtning handler om, lige så lidt som loven handler om, hvorvidt man skal eller ikke skal understøtte etableringen af andre familieformer end kernefamilien med en far og en mor.

Nej, loven om kunstig befrugtning handler for mig at se om behandling af barnløshed i det danske sundhedsvæsen. I loven er der opstillet nogle regler, som også lovens titel jo henviser til, nemlig lægelig behandling, diagnostik og forskning i forbindelse med behandling for barnløshed.

Som en konsekvens af forplantningsteknologiens udvikling og muligheder findes en række etiske dilemmaer, som hele tiden skal indgå i overvejelserne om anvendelsen af nye tekniske muligheder for behandlingen.

Teknisk set er sædindsemination en ganske enkel behandling både med partnersæd og donorsæd. Problemet med donorsædindsemination skal ses i forbindelse med barnets rettigheder, i relation til, at barnets tilblivelseshistorie kompliceres af, at barnet som følge af den lovbestemte donoranonymitet er frataget alle muligheder for at få kendskab til 50 pct. af sine egne arveanlæg, altså frataget muligheden for at kende noget til sit biologiske ophav.

Det synes jeg er et problem, som kræver Folketingets bevågenhed set i relation til barnets identitetsudvikling m.v., og insemination er derfor ikke bare en ganske enkel behandling, som nogle ønsker at fremstille det.

I stedet for at forsøge at ændre den lov, der tilgodeser barnets rettigheder, jf. § 3, ville det have klædt forslagsstillerne til lovforslag nr. L 61 at tage fat på de mange store og grundlæggende problemer, der findes i relation til det bekymrende i, at danske mænds fertilitetsproblemer er stigende.